

→ De dilluns a divendres

Consideracions sobre un nou Govern

JOSEP MARIA BEAL

És un procés lògic i inevitable; parodiant una famosa frase en castellà podríem dir que «a govern esgotat, govern canviat!». Però sempre és una incògnita quan una gent, sense una experiència evident, accedeix a uns càrrecs de tanta responsabilitat en els quals s'hauran d'ocupar dels afers que, com a ciutadans, ens afectaran a tots.

El cas és que, encara que els puguem conèixer, ara ens els mirem amb curiositat perquè, de sobte, han agafat una dimensió i un caràcter diferents; ja no són, a la vista de tots nosaltres, aquells que coneixíem o, si més no, ara tenen un altre aire; ara formen part del nou Govern i tenen unes grans responsabilitats.

I què podem esperar d'un nou govern? Doncs, cadascú ho veurà amb els ulls de la seva preferència, però jo penso que una de les millors coses que té la política és aquesta alternança. Veure cares noves sempre dóna una certa esperança que les coses aniran millor, que aquells problemes que semblaven eterns potser tindran una sortida que semblava impossible. Però el que no cal fer és esperar miracles! Hi ha coses que tenen una solució difícil i n'hi ha d'altres que no en tenen.

A més, els problemes que ens afecten directament, sempre voldríem que es resolguessin de la manera que a nosaltres ens convé i ens sembla fàcil, però que potser no ho és. Sempre ens sembla que, si ens deixessin manar a nosaltres, tindríem solucions per a tot. Però... com que totsensem igual i cadascú té una solució diferent, ha de quedar clar que segurament no hi ha cap solució absoluta.

Una pregunta que sovint ens fem és: aquests ministres són els que ens convenien? Aquí tampoc ens posaríem mai d'acord! És pràcticament impossible que un equip de govern agradi a tothom i com que el nostre país és petit i ens coneixem tots, tothom sap coses de l'un o l'altre i a tothom li han dit que si aquest és així o aquella és aixà. Deixem treballar la gent i després ja jutjarem el resultat de la seva tasca. Donem-los el marge de confiança que cal perquè, no ho hem d'oblidar, treballen per a nosaltres i cal esperar que ho faran bé.

I no oblidem que els que han plegat –i en el millor dels casos– van fer coses bones i dolentes, més de les unes o de les altres en funció de cada punt de vista. Però mai ningú, afortunadament, ho fa ni tot bé ni tot malament.

I com veiem aquells que eren ministres i ara els han fet fora? Curiosament, ens imaginem malament aquells que durant molt temps els hem vist com a dirigents del país, retornant a la vida de cada dia i a la feina de cada dia. I és que l'alternança té això: ara hi ha els que ens agraden a uns i després hi haurà els que agraden als altres i mai cap ho farà al gust de tothom!

I no oblidem que els que han plegat –i en el millor dels casos– van fer coses bones i dolentes, més de les unes o de les altres en funció de cada punt de vista. Però mai ningú, afortunadament, ho fa tot bé ni tot malament